

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie K. J.

skazanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 20 sierpnia 2024 r.

z urzędu

kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 9 lutego 2024 r., sygn. akt II Ka 337/23,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 27 czerwca 2023 r., sygn. akt II K 859/19,

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. kasację obrońcy skazanego pozostawić bez rozpoznania;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 27 czerwca 2023 r., sygn. akt II K 859/19 K. J. został uznany za winnego popełnienia trzech występków za które wymierzono mu kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny, następnie połączone w karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 300 stawek dziennych po 100 złotych każda. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k.

w zw. z art. 70 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono oskarżonemu na okres próby 5 lat. Nadto orzeczono wobec oskarżonego dozór kuratora sądowego oraz przepadek dowodów rzeczowych.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone w całości przez obrońcę oskarżonego oraz prokuratora.

Wyrokiem z dnia 9 lutego 2024 r., sygn. akt II Ka 337/23 Sąd Okręgowy w Koninie zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że wyznaczony oskarżonemu okres próby skrócił do 3 lat, w pozostałym zakresie dotyczącym tego oskarżonego wyrok utrzymując w mocy.

Kasację w tej sprawie wywiódł obrońca skazanego, który zaskarżając wyrok sądu odwoławczego w całości podniósł zarzuty:

„ 1. rażące naruszenie prawa procesowego, polegającego na obrazie przepisów:

- art. 5 k.p.k. przez przypisanie oskarżonemu zarzucanego czynu, choć absolutnie brak wiarygodnych dowodów, które wskazywałyby na sprawstwo oskarżonego, rozstrzygnięcie nieusuwalnych wątpliwości na niekorzyść skazanego*
- art. 7 k.p.k. przez dokonanie oceny dowodów przeprowadzonych w niniejszej sprawie wbrew zasadom wyrażonym w tym przepisie*
- art. 440 k.p.k., albowiem w świetle braku dowodów na sprawstwo oskarżonego utrzymanie orzeczenia w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe.*

2. Obrazę prawa materialnego poprzez naruszenie art. 18 par. 3 k.k. w związku z art. 271 par. 3 k.k. w związku z art. 12 par. 1 k.k. w związku z art. 65 par. 1 k.k., która miało istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy przez błędne przypisanie, że zachowanie skazanego K. J. wypełniło znamiona czynów opisanych w skardze oskarżyciela publicznego.

3. naruszenie art. 433 § 1 i 2, 457 § 3 i 5 § 1 k.p.k. polegające na ograniczeniu się przez Sąd Odwoławczy jedynie do ogólnikowego uzasadnienia wyroku i nie poddaniu wszechstronnej analizie zarzutów sformułowanych w apelacji.”

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w Koninie i uniewinnienie skazanego, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Koninie.

W odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego Prokurator Okręgowy w Lublinie wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację obrońcy skazanego jako niedopuszczalną z mocy ustawy należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w sytuacji skazania na inną karę, dla dopuszczalności kasacji wniesionej przez strony konieczne jest podniesienie zarzutu opartego na jednej z okoliczności wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). W tym postępowaniu wobec K. J. co prawda zapadł wyrok skazujący, jednak wymierzoną mu karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat (okres ustalony przez SO w Koninie). Respektując więc wskazane powyżej ograniczenia obrońca mógł wnieść kasację tylko w sytuacji dostrzeżenia zaistnienia uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k. Takiego charakteru nie ma jednak żaden z zarzutów podniesionych w kasacji. Skoro charakter zarzutów podniesionych w kasacji, tak w warstwie formalnej jak i merytorycznej, nie wskazywał na zaistnienie któregośkolwiek z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., to należało odmówić jej przyjęcia. Wadliwe nadanie biegu tak sformułowanej kasacji, powoduje, że obecnie należało orzec o pozostawieniu jej bez rozpoznania wobec jej niedopuszczalności.

Sąd Najwyższy zwolnił skazanego od kosztów postępowania kasacyjnego, mając na uwadze to, iż prawidłowe postępowanie nie powinno prowadzić do zainicjowania postępowania kasacyjnego, celowe było zwolnienie skazanego od kosztów związanych z wniesioną, niedopuszczalną, kasacją.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.

[PGW]